

Piesa lui Caragiale impune un anumit ritm, o anumită evoluție a personajelor, un anumit stil propriu, în măsură să sublinieze subtil accentele satirice. O individualizare prea marcată a personajelor, în raport cu temperamentul specific interpretelor, poate periclita armonia întregului spectacol. Ținând totuși seama de particularitățile interpretative ale actorilor, Sică Alexandrescu, păstrându-se în limitele stricte ale textului, a admis interpretări diferite de cele clasice. Această receptivitate a regizorului s-a vădit în special în ce privește tinerii interpreți, ale căror creații în piesa lui Caragiale diferă de cele realizate pe scena rominească.

Teatrul polonez suferă de multă vreme de o anumită insuficiență a expresivității scenice. În ultimii ani, reprezentațiile noastre teatrale s-au caracterizat printr-o interpretare monocromă. Prin mijlocirea lui Caragiale, Sică Alexandrescu a reușit să stimuleze pe actorii noștri, să le diferențieze modalitățile de expresie și să valorifice în ei virtuțile comico-explozive ale personajelor. În același timp, fidel mesajului textului, regizorul n-a pedalat inutil pe farsă și n-a plătit tribut comicalului gratuit.

O scrisoare pierdută s-a jucat acum cîțiva ani pe scena unui teatru varșovian. Spectacolul a întrunit o excelentă distribuție și s-a bucurat de aportul unui bun regizor; dar spectacolul vădea o neînțelegere a textului. Piesa se jucase în stilul unei farse plictisitoare la culme. Doar Dandana, în ciuda tinereții interpretului, fusese un autentic personaj caragialesc.

Experiența teatrului varșovian a demonstrat că deși în literatura noastră dramatică există lucrări apropiate ca stil și epocă de creația lui Caragiale, comedia scriitorului român cere o interpretare specifică. Sică Alexandrescu ne-a oferit cheia descifrării specificului românesc. El ne-a dezvăluit bogăția materialului de viață, bogăția accentelor satirice pe care le include în ea creația dramaturgului român.

Irena BOLTUC-STASZEWSKA

Secretar literar al Teatrului de Stat
„Stefan Jaracz“

În cinstea mării sărbători

Teatrele sovietice intensifică pregătirile în vederea sărbătoririi celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Recent, Consiliul artistic al Teatrului Mic a adresat o chemare către toate teatrele sovietice, în care se spune printre altele: „Oamenii de teatru trebuie să întâmpine mărețea sărbătoare a poporului sovietic cu mari realizări artistice, care

să vădească, cu o putere înnoită, maturitatea artei noastre, orientarea ei cetățenească, varietatea genurilor ei, adîncimea conținutului, îndrăzneala și varietatea formelor. Este de datoria patriotică a fiecărui om de teatru să dedice toate forțele sale, tot talentul, experiența și pricepera sa, în făptuirii acestei sarcini“.

În cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie, Teatrul Mic va reprezenta, pînă la sfîrșitul acestei stagiuni, două spectacole dedicate temei istorico-revoluționare, și anume: *Izvorul etern* de D. Zorin și *Prima brigadă de cavalerie* de Vs. Vișnevski; va monta următoarele piese aparținînd dramaturgiei contemporane: *O singură noapte* de B. Gorbatov, noua comedie a lui A. Korneiciuk, *De ce zimbesc stielele*, precum și *Omul pus în retragere* de A. Sofronov. Totodată, anul acesta teatrul va începe pregătirea unui spectacol al actorilor tineri cu piesa *Liubov Iarovaia* de K. Treniov.

Socotind drept una dintre sarcinile de onoare cele mai importante ce-i incumbă, reprezentarea pieselor aparținînd dramaturgiei sovietice, chemarea arată că: „Teatrul Mic va rezerva, în același timp, un loc important în activitatea sa, reprezentării dramaturgiei clasice ruse și universale, cit și lucrărilor aparținînd dramaturgiei progresiste străine. Astfel, în afară de *Puterea întunericului* de L. Tolstoi, reprezentată pe scena teatrului în cursul acestui an, vor fi montate spectacolele *Satul Stepanicovo* de F. Dostoievski, *Strigoii* de H. Ibsen, *Cuibul de piatră* de H. Vuolioki.

În chemare se precizează că, între 25 octombrie și 10 noiembrie, teatrul va prezenta cele mai izbutite spectacole ale repertoriului său cu piese ale dramaturgiei clasice și sovietice, fiecare spectacol fiind precedat de o conferință ținută de unul dintre regizorii și actorii teatrului, pe tema: activitatea Teatrului Mic în răstimpul celor 40 de ani. Totodată, teatrul va pregăti pentru studiourile de televiziune, scene din spectacolele sale cu piesele: *Liubov Iarovaia*, *Pe malurile Nevei*, *Pentru cei de pe mare*, *În stepele Ucrainei* și altele.

Pentru popularizarea activității Teatrului Mic va fi organizată o expoziție oglindind realizările teatrului în decursul celor 40 de ani. De asemenea, vor fi tipărite o broșură „Teatrul Mic (1917—1957)“, afișe, materiale de agitație vizuală.

O chemare similară a fost lansată de colectivul artistic al Teatrului „V. Maia-kovski“.

„Chemăm pe toți oamenii de teatru, ca, în cinstea zilelor lui Octombrie, să nu se mărginească numai a crea noi spectacole pe scenele lor, dar să și iasă pe marile scene în aer liber, pe stadioane, să trans-

forme spectacolul teatral într-o acțiune de masă de mari proporții. Oamenilor sovietici trebuie să li se ofere un spectacol monumental, eroic, un mister contemporan, lucrări epice cu acțiuni ce antrenează mase, lucrări triumfale și sărbătorești, care să-i mobilizeze în lupta pentru comunism".

În chemare se arată că, în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie, Teatrul „V. Maiakovski” va monta *Noaptea din Polovciansk* de L. Leonov și *Marșul* de A. Glici. Colectivul teatral va pregăti spectacolul *Mama Courage* de Bertolt Brecht, care va fi transmis prin stația de televiziune. Teatrul își propune să înființeze un studio regizoral, sub îndrumarea lui N. Ohlopkov. În încheierea chemării se spune:

„Partidul Comunist este creierul, onoarea și conștiința epocii noastre. Să creăm, deci, spectacole minunate, în care să oglinдим înțeleapta lui conducere, faptele vitejești ale poporului sovietic, mărețele idei ale leninismului în acțiune. Să marcăm cea de a 40-a aniversare printr-o sărbătoare a tuturor genurilor artei, care să antreneze întregul popor”.

Teatrul Națiunilor, în plină activitate

Prima stagiune a Teatrului Națiunilor a fost inaugurată la 27 martie. Spre deosebire de anul trecut, când Festivalul Internațional de Artă Dramatică de la Paris a fost doar precedat de o scurtă etapă lirică, anul acesta, repertoriul Teatrului Națiunilor (care a preluat rolul și tradiția Festivalului) include un program bogat de operă, audii muzicale și spectacole coregrafice, alături de cele de teatru propriu-zis. Acest program a fost inaugurat cu spectacolele Operei din Belgrad, care a prezentat *Don Quichotte* de Massenet și un spectacol coupé de balet.

Primele manifestări teatrale au fost închinete dramaturgiei lui Bertolt Brecht, prin reprezentarea de către Berliner Ensemble și de către Schauspielhaus din Bochum (R.F.G.) a pieselor *Galileo Galilei*, *Mama Courage* și *Opera de cinci parole*. La sfârșitul lunii aprilie, în cadrul unei decade a teatrului german, tot Schauspielhaus din Bochum a prezentat piesele *Marchizul von Keith* de F. Wedekind și *Diavolul și Dumnezeu* de Sartre, ambele prilejuind reparația la Paris a renumitului actor Hans Messemer.

Pină la sfârșitul actualei stagiuni a Teatrului Națiunilor (6 iulie) vor mai avea loc, printre altele, un ciclu englez (*Titus Andronicus* de Shakespeare cu Lawrence

Olivier și Vivien Leigh), un ciclu irlandez (Dublin Gate Theater), un ciclu american (cu Frederic March în ultima piesă a lui O'Neill: *Long day's journey into night*).

În afara activității sale spectacologice, Teatrul Națiunilor desfășoară o susținută activitate organizatorică pe plan internațional, devenind sediul unor organizații de specialitate teatrală, ca Asociația internațională a criticilor dramatici, Asociația internațională a tehnicienilor de teatru etc. De asemenea, Centrul francez de teatru organizează, cu prilejul primei stagiuni a Teatrului Națiunilor, un ciclu de conferințe, urmate de discuții, pe următoarele teme: *Wedekind*, *Punerea în scenă a dramaturgiei shakespeareene* etc. Totodată, între 24—29 mai, teatrul va găzdui un Congres internațional al tehnicienilor de teatru, care va reuni regizori, scenografi, compozitori, ingineri de sunet și de lumină, ca și mașiniști din 15 țări. Înainte de acest congres, la 15 mai, se va întruni Biroul Asociației internaționale a criticilor dramatici, sub președinția lui Robert Kemp, delegat permanent al Teatrului Națiunilor fiind Claude Planson.

Nou creat, Clubul Teatrului Națiunilor, care-și propune să reunească pe spectatorii de teatru din lumea întreagă, a primit până acum numeroase adeziuni. Secția de documentare a Teatrului Națiunilor a întocmit un prim *Eseu de geografie teatrală internațională*. Într-un atlas au fost punctate mai bine de 200 de teatre, incluse într-un prim recensământ mondial.

Anul Goldoni

Omagiul pe care întreaga omenire îl aduce anul acesta lui Carlo Goldoni, de la a cărui naștere s-au implinit la 25 februarie 250 de ani, capătă în Italia caracterul unei sărbători naționale. Veneția, orașul natal al scriitorului, a marcat aniversarea printr-un ciclu de manifestări, inaugurat în sala Consiliului din Palatul Ducal, în cadrul unei adunări festive, la care criticul literar Mario Apollonio a conferențiat despre viața și opera lui Carlo Goldoni. În seara aceleiași zile, Compania goldoniană, condusă de Cesco Baseggio, a prezentat în sala teatrului „La Fenice” piesa lui Goldoni: *Sior Toderò Brontolon*.

Manifestări similare s-au desfășurat în toate orașele italiene. Astfel, la Milano, în cadrul unei reuniuni festive la „Piccolo Teatro”, romancierul și dramaturgul Riccardo Bacchelli a evocat personalitatea marelui autor comic. Totodată, posturile de radio au transmis o serie de emisiuni de-